

בית משפט המחוזי נצרת

תקציר גזר-דין

תפ"ח 18797-08-22 (מדינת ישראל נ' הייב)

הרכב שופטים אב"ד ש' אשר קולה, ש' דני צרפתי, ש' רננה גלפז מוקדי

הרכב בית-המשפט המחוזי בנצרת (סגן הנשיאה השופט א. קולה, השופט ד. צרפתי והשופטת ר. גלפז –מוקדי) גזר היום את דינו של הנאשם עאדל הייב והשית עליו 11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 3000 ₪.

גזר-הדין ניתן לאחר שביום 5.6.23 זוכה הנאשם, פה אחד, מעבירת האינוס אשר יוחסה לו והורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרת צו פיקוח - עבירה לפי סעיף 22 לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.

בהכרעת-הדין נקבע שבמרבית המחלוקות שבין הצדדים עדיפה גרסתו של הנאשם על פני זו של המתלוננת ומכל מקום, גרסתה של המתלוננת לא הוכחה. בית המשפט קבע כי לא השיהוי ולא כבישת העדות הם אלו שמהווים את הקושי ליתן אמון בגרסתה של המתלוננת. הנסיבות הכלולות, לרבות הסבריה של המתלוננת עצמה, הם אלו שמקשים ליתן אמון בגרסתה.

בית-המשפט הכריע כזכור לאחר שמיעת הראיות כי יחסי המין בין המתלוננת והנאשם היו מתוכננים ומוסכמים ואף הובאו ראיות לכך שהנאשם קיבל מן המתלוננת תמורה לאחר המעשה. גירסת המתלוננת, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, נסתרה בשיחות טלפון מוקלטות בין המתלוננת לנאשם, במשך שבוע קודם לאירוע. לשיחות הללו, קדם מפגש ראשון בין הצדדים, אשר צולם בחלקו הגדול במהלכו, כך טענה המתלוננת, חשף הנאשם את איבר מינו בפניה, כאשר הוא עומד בסמוך לחצר ביתה.

ההרכב קבע באופן חד משמעי כי גירסתו של הנאשם, חרף עברו המיני - עובדה לה נחשף בית המשפט רק בגדר כתב האישום בשל הפרת צו פיקוח לעברייני מין - וחרף הבוטות שבדבריו, הייתה מהימנה ועדיפה על זו של המתלוננת אשר למרבה הצער ועל מנת להגן על כבודה, נאלצה לספר בבית החולים סיפור שיש בו במידת מה כדי להגן על כבודה, גם במחיר של סיפור דברים שלא כהווייתם (סעיף 65 להכרעת הדין).

בית-המשפט קבע, כך בסעיף 63 להכרעת-הדין, כי המתלוננת עצמה העידה בבית המשפט, כי לאחר קיום יחסי המין (ולטענתה האונס) אמרה לנאשם " ... **הכל בסדר, תודה רבה ולהתראות...**". הנאשם אף טען, כי לאחר המעשה, הגישה לו המתלוננת כוס מים, דבר שאושר על ידי המתלוננת בעדותה, ולדברי הנאשם, גם קיבל ממנה תשלום של 300 ₪.

בית משפט המחוזי נצרת

עוד הפנה בית-המשפט לשיחות הטלפון המוקלטות וכאמור לעיל, ולכך שבמהלך השיחה האחרונה תואם המפגש בין המתלוננת לנאשם, לרבות התירוץ אותו תיאמו ביניהם והוא שהנאשם יגיע לתקן טלוויזיה ועל כך השיבה המתלוננת "אתה אלוף", "אתה חושב על הכל".

עוד נסקרו בקצרה בהכרעת-הדין השיחות המיניות הבוטות שבין הנאשם למתלוננת, כאשר גם בשיחות אלו, המתלוננת משתפת פעולה עם הנאשם. באותן שיחות מוקלטות, נשמעה המתלוננת, מציעה לנאשם, כי תכיר לו את חברותיה לצורך קבלת שירותי מין, היא ביקשה ממנו אישור על מצב בריאותו ואף שאלה אודות התשלום הנדרש על ידו.

בית-המשפט לא התעלם מההלכות המיוחדות הנוגעות למתלוננים בעבירת מין, ונתן דעתו בהרחבה על כך ואולם קבע על סמך הפסיקה הנוהגת, כי "כל זאת מותנה בכך שבית המשפט מצליח לזהות בדבריו של המתלונן גרסה מגובשת העומדת בפני עצמה. אין בכוחן של ההלכות להקנות למתלונן עדיפות אפריורית על פני הצד השני, ולסייע ביצירת מהימנות בסיסית, יש מאין, במקום שהיא לא עולה מתוך גרסתו של המתלונן עצמו. ההלכות הראייתיות הייחודיות בעבירות מין דומות ל"ארגז כלים" המסייע לשיפוץ, לייצוב ולביצור פגמים במבנה קיים, אך לא ניתן להפוך אותן לחומרי בנייה שמהם מורכב המבנה עצמו".

בין השאר הוכח, בחוות דעת רפואית מטעם המכון הפתולוגי, שלא הוגשה על-ידי המאשימה, אשר בחרה להביא כעדה מטעמה רופאה מתמחה צעירה ללא ניסיון, כי מצבה הרפואי של המתלוננת לאחר האירוע מוסבר בגילה ובנתונייה של המתלוננת.

בית-המשפט קבע כי המאשימה כשלה בהוכחת האישום המרכזי המיוחס לנאשם שהוא כמובן האשמתו באונס המתלוננת. התרשמות בית-המשפט הייתה כי המתלוננת לא העידה באופן קוהרנטי ועקבי, והתחמקה ממתן תשובות לחלק מהשאלות, הן בבית-המשפט והן בחקירות המשטרה. בית-המשפט קבע אומנם כי הנאשם הוא זה שבא בהצעות מיניות בוטות למתלוננת והתנהגותו אינה ראויה ואולם מכאן ועד להאשמתו באונס ברוטלי המרחק רב ואפילו רב מאוד.

בית-המשפט נסמך על תיעוד ויזואלי ממנו עלה, כי המפגש הראשוני בין המתלוננת לנאשם היה נינוח, ברחובה של עיר, ובשום שלב לא נראה כי הנאשם מפשיל מכנסיו וחושף את איבר מינו, כשם שגם בשום שלב לא נראה שהמתלוננת מופתעת, מפוחדת או נבוכה בניגוד לנטען.

בית-המשפט קבע כי קשה להלום שלאחר הצעות מיניות כה בוטות, עד כדי חשיפת איבר המין של הנאשם בפני המתלוננת, כך לטענתה, תסכים המתלוננת, שהנאשם יבצע עבודות שיפוץ בביתה. בית-המשפט הוסיף וקבע כי אם גרסת המתלוננת נכונה, שאכן הנאשם חשף את איבר מינו בפניה, ולמרות זאת לאחר מכן הזמינה אותו לביתה, הרי שהדבר מחזק את גרסת הנאשם שמטרת הגעתו לביתה, הייתה לצורך מפגש מיני וכי בכל השיחות שבין הנאשם למתלוננת בטלפון עולה ברורות כי נושא השיחה היחיד הוא שרותי המין שאותם יספק הנאשם למתלוננת. בית-המשפט קבע כי האזנה לתוכן השיחה מגלה בעליל, שלא מדובר בסתם דיבורים. טון השיחה והאינטונציה מדברים בעד עצמם, כך לא נשמעת שיחה בין "שיפוצניק" למזמין עבודה. כך

בית משפט המחוזי נצרת

נשמעת שיחה בין שני אנשים, שרגילים לדבר, שיש להם אינטרס לגמרי אחר. בית-המשפט הדגיש כי ברור שהנאשם מפתה, לוחץ, משדל, אולם גם ברור שהמתלוננת מתרצה, משתפת פעולה ובשלב השיחות לפחות, אף נשמעת נהנית ומעוניינת.

בית-המשפט קבע כי גרסתו של הנאשם לעניין המפגש בבית המתלוננת לא נסתרה. הוא הגיע לצורך מפגש מיני ולאחר תיאום מראש. הם ישבו כמה דקות במטבח ושוחחו ולאחר מכן המתלוננת הובילה אותו לחדר השינה שלה. בית-המשפט הוסיף וקבע כי גם במחלוקת זו, של מה אירע עובר לכניסת המתלוננת והנאשם לחדר של המתלוננת המאשימה לא הצליחה להוכיח כי דווקא גרסת המתלוננת היא המסתברת יותר, וכי בזהירות המתבקשת קבע כי דווקא גרסת הנאשם היא זו המסתברת יותר. בית-המשפט מצא סתירות של ממש בהודעותיה של המתלוננת לעניין המפגש בביתה.

לאירוע המעשה המיני בחדר השינה של המתלוננת אין כל ראיה חיצונית לבד מעדותם של המתלוננת והנאשם. בעבירות מין, כך הוא על דרך כלל, מדובר "במילה מול מילה" אולם, במקרה שלפנינו בית-המשפט קבע כי התנהלותה והסבריה של המתלוננת למה שקדם לאירוע זה מקשים עד מאוד לקבוע כי עדותה עדיפה על זו של הנאשם ובהכרעת-הדין נקבע כי גרסתו של הנאשם עדיפה.

אחר כל אלה ואחר שנשמעו ביום 12.6.23 הטיעונים לעונש, גזר היום בית-המשפט וכמפורט לעיל את עונשו של הנאשם.

בית-המשפט סקר כמצוות המחוקק בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין את מדיניות הענישה הנוהגת, את נסיבות ביצוע העבירה כקבוע בסעיף 40 ט' לחוק העונשין וקבע את המתחם ההולם בנסיבות ביצוע העבירה שהינו 6-12 חודשי מאסר.

במסגרת העונש ההולם מנה בית-המשפט את השיקולים לקביעתו של עונש זה בתוך המתחם וקבע כאמור את עונשו של הנאשם קרוב לקצה העליון של המתחם תוך שנלקחו בחשבון מן הצד האחד עברו הפלילי של הנאשם. התנהלותו, עת ביצוע העבירה של הפרת צו הפיקוח, לרבות ההכנה לביצועה של עבירה זו ומן הצד השני הודאתו של הנאשם.

בית-המשפט הוסיף וציין כי הרשתו של הנאשם הייתה על פי עובדות שונות מאלו שיוחסו המאשימה ולפיה, מטרת בואו לבית המתלוננת הייתה לצורך מתן הצעת מחיר להרחבת דלת.

כזכור, גרסה זו נשללה לחלוטין בהכרעת-הדין והנאשם הורשע אך ורק על פי הודאתו שהגיע לבית המתלוננת כדי ליתן לה שירותי מין בתשלום כפי שסוכם ביניהם בשיחות המקדימות וכפי שצויין בהכרעת הדין, שהמתלוננת שאלה "כמה זה יעלה" ולעניין זה נקבע באופן ברור בהכרעת-הדין והמתלוננת אף אישרה זאת בעדותה בבית-המשפט שאכן התעניינה כמה יעלו שירותי המין.

בית משפט המחוזי נצרת

בית-המשפט אף הוסיף וציין כי הפסיקה המקסימלית אליה הפנתה המאשימה הייתה של 10 חודשי מאסר בלבד וזאת בגין שש הפרות של צו הפיקוח.

חרף האמור בית-המשפט מצא מיוזמתו פסקי-דין בהם הייתה ענישה מחמירה יותר במקרים שבהם בנוסף לעבירת הפרת צו הפיקוח הורשעו הנאשמים שם בעבירות נוספות, עוד קבע בית-המשפט כי מן הראוי להשית על מפרי צווי פיקוח ענישה מוחשית.

בשולי הדברים יצוין כי ההרכב הנכבד מיצר על האופן בו פורסמו הדברים על ידי גופים שונים באופן מעוות ופוגעני, תוך ציטוט כתב האישום וציטוט חלקי ומגמתי של הכרעת-הדין. בית-המשפט מיצר גם על הפגיעה בשמה ובכבודה של המתלוננת כתוצאה מחשיפת העובדות הנכונות, חשיפה שלמרבה הצער נדרשה לאור הדיווח הלא ראוי ומגמתי שנעשה מיד בסמוך לאחר מתן הכרעת-בדין ואולי גם בטרם זו נקראה.

*** התקציר אינו בא להחליף את גזר-הדין, הנוסח המחייב הוא זה של גזר-הדין המלא ***